

Sygn. akt II K 519/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: apl. adw. Emilia Walasek

przy udziale prokuratora Anny Murzynowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21.03.2016 r.,

sprawy przeciwko

K. W. urodz. (...)

w N.

syna S. i E. z d. J.

oskarżonego o to, że: w dniu 5 kwietnia 2015 r. w miejscowości Ł., ul. (...), województwo (...), kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki F. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, wynik badania Alkometrem I-0,35 mg/l (0,74 ‰), II-0,34 mg/l (0,72 ‰) alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio karany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim sygn. akt II K 184/10 za prowadzenie w ruchu lądowym pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w trakcie obowiązującego orzeczonego prawomocnym wyrokiem przez Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim sygn. akt II K 184/10 zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, obowiązującego w okresie od 19.10.2011 r. do 19.10.2015 r., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 178a § 1 i § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

orzeka

I. Na mocy art. 4 § 1 k.k. stosuje wobec oskarżonego Kodeks Karny w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy Kodeks Karny i innych ustaw z dnia 20.03.2015 r. (Dz. U. poz. 541), zwany dalej „k.k.”.

II. Uznaje oskarżonego K. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności.

III. Na mocy art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięć) lat.

IV. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 Ustawy o kosztach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu kosztów sądowych i przejmuje je na rzecz Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 21 marca 2016 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej, ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 9 marca 2011 r. Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim uznał oskarżonego K. W. za winnego prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Oskarżonemu wymierzono za ten czyn karę 1 roku pozbawienia wolności, karę łączną 2 lat pozbawienia wolności i środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 19.10.2011 r. Oskarżony odbył karę pozbawienia wolności w okresie od dnia 9.12.2011 r. do dnia 9.12.2013 r. Zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych obowiązywał w okresie od uprawomocnienia się wyroku, miał zakończyć się po upływie 4 lat, czyli w dniu 19.10.2015 r.

Dowód:

- odpis wyroku (k.43),
- obliczenie kary (k.37).

W dniu 5 kwietnia 2015 r., mimo iż znajdował się w stanie nietrzeźwości oskarżony podjął jazdę samochodem marki F. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, został zatrzymany do kontroli drogowej w miejscowości Ł.. W wyniku badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu okazało się, że oskarżony znajdował się pod wpływem 0,35 mg/l o godzinie 16.01 i 0,34 mg/l o godzinie 16.08.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego (k.20v-21,63),
- zeznania A. J. (k.8v),
- protokół zatrzymania (k.2),
- protokół użycia alkometru (k.4).

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego podczas pierwszego przesłuchania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k.20v-21). Podał, że w dniu zdarzenia jechał samochodem do kolegi, zatrzymała go Policja. Spożywał alkohol w dniu poprzednim i okazało się, że jeszcze nie wytrzeźwiał. Zaproponował dobrowolne poddanie się karze, poprzez wymierzenie kary 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 2 lat, 20 stawek dziennych grzywny po 20 złotych i zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat. Podczas kolejnego przesłuchania (k.63) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień. Nie skorzystał z możliwości uczestnictwa w rozprawie.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż znajdują potwierdzenie w protokole zatrzymania (k.2), użycia alkometru (k.4) i zeznaniach A. J. (k.8v).

A. J. zeznał (k.8v), iż zatrzymał do kontroli drogowej pojazd F. (...), kierował nim oskarżony, kierowca został poddany kontroli trzeźwości z wynikami 0,35 mg/l i 0,34 mg/l.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego, protokole zatrzymania (k.2) oraz użycia alkometru (k.4).

Sporządzone w toku postępowania dokumenty w postaci: protokołu użycia alkomatu (k.4), protokołu zatrzymania (k.2), odpisu wyroku (k.35), obliczenia kary (k.37) zostały sporządzone przez powołane do tego osoby, były sporządzone bezstronnie i obiektywnie, nie były kwestionowane przez strony, stąd stały się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Ustalony stan faktyczny stanowi spójną, logicznie uzasadnioną całość. Poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Na podstawie tego stanu faktycznego wina i okoliczności popełnienia czynu przypisanego oskarżonemu nie mogą budzić wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Udział w ruchu drogowym, a zwłaszcza prowadzenie pojazdu w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym wymaga rozważliwego zachowania ostrożności, by uniknąć wszelkich zagrożeń bezpieczeństwa w tym ruchu. Ruch lądowy odbywa się różnymi pojazdami i na różnych drogach, ale każdy z uczestników ruchu obowiązany jest przestrzegać przepisów i zasad bezpiecznego korzystania z drogi. Oskarżony naruszył podstawowy warunek bezpiecznego uczestnictwa w ruchu lądowym w postaci obowiązku trzeźwości uczestników ruchu, wyrażonego w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W dniu 5 kwietnia 2015 r. oskarżony prowadził samochód około godziny 16-ej w Ł., będąc w stanie nietrzeźwości, gdyż stężenie alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu wynosiło 0,35 mg/l, a drugie badanie wykazało wynik niższy o 0,01 mg/l. Ten stan nietrzeźwości spowodował, że stwarzał zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, mógł spowodować kolizję lub wypadek drogowy. Ponadto przed zdarzeniem oskarżony był już prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Był to wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 9 marca 2011 r., sygn. akt II K 184/10, wyrok uprawomocnił się w dniu 19.10.2011 r. Wówczas oskarżony został ukarany karą łączną 2 lat pozbawienia wolności i środkiem karnym w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat (k.35). Karę łączną pozbawienia wolności oskarżony odbył w okresie od 9.12.2011 r. do dnia 9.12.2013 r. (k.37).

Czyn oskarżonego należy zakwalifikować jako przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k., gdyż polegał na tym, że oskarżony poruszał się pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości, który ustalony został przez ustawodawcę w art. 115 § 16 pkt 2 k.k. na 0,25 mg/l alkoholu w litrze wydychanego powietrza. Oskarżony przekroczył ten ustawowy próg nietrzeźwości o 0,1 mg/l. Ponadto oskarżony przed zdarzeniem został uznany za winnego tego, że prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości i orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów, który niewątpliwie obowiązywał w dniu zdarzenia (k.35).

Oskarżony odbył karę ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności i dopuścił się kolejnego umyślnego i podobnego przestępstwa, od odbycia kary upłynęło 1 rok i 4 miesiące. Nie może zatem budzić wątpliwości, że oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k.

Oskarżony ma 31 lat, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, zdobył wykształcenie podstawowe, utrzymuje się z prac dorywczych i zarabiał ok. 2.000 złotych miesięcznie (oświadczenie z k.20v), był 9 razy karany (k.80).

Stopień społecznej szkodliwości czynu był znaczny, gdyż stan nietrzeźwości oskarżonego przekraczał ustawowo dopuszczalną możliwość prowadzenia pojazdu mechanicznego o 0,1 mg/l, przez co oskarżony zagrażał bezpieczeństwu w ruchu drogowym. Stopień winy oskarżonego był znaczny, ze względu na uprzednią karalność oskarżonego, i to za podobne przestępstwo (k.80,35).

Kara powinna przekonać oskarżonego i ogół społeczeństwa, że popełnianie przestępstw nie jest opłacalne i zamiast spodziewanych korzyści przynosi dolegliwości. Celem kary jest również kształtowanie w społeczeństwie szacunku dla norm prawnych oraz wskazywanie, że reguły bezpiecznego użytkowania dróg publicznych obowiązują wszystkich i należy w taki sposób prowadzić pojazdy by uniknąć możliwych i przewidywalnych zagrożeń bezpieczeństwa, a tym samym zapobiegać wypadkom i kolizjom na drogach. Oskarżony umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w

komunikacji lądowej, stwarzał przez to zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Karygodnym jest zwłaszcza to, że oskarżony był już sądownie karany za podobne przestępstwo.

Do okoliczności obciążających należy zaliczyć przede wszystkim nagminność przestępstw prowadzenia pojazdów pod wpływem alkoholu w całym kraju i naruszenie przez oskarżonego tej samej normy prawnej, mimo że od poprzedniego wyroku minęło niespełna 4 lata, w realiach niniejszej sprawy jedyną okolicznością łagodzącą wobec oskarżonego może być tylko stosunkowo niewielki stopień nietrzeźwości (k.4).

Zwrócić uwagę należy, że z dniem 18 maja 2015 r. istotnej zmianie uległ Kodeks Karny w części dotyczącej sprawców przestępstw z art. 178a § 1 i 4 k.k., gdyż po tym dniu orzeka się zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio i obligatoryjnie orzeka świadczenie pieniężne w kwocie co najmniej 10.000 złotych. Niewątpliwie nowelizacja ta, dokonana ustawą z dnia 20.03.2015 r. (Dz. U. poz. 541), wprowadziła dla oskarżonego surowsze rozwiązania i należy zgodnie z treścią art. 4 § 1 k.k. zastosować wobec niego Kodeks Karny w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie tej ustawy.

Biorąc pod uwagę wyżej omówione cele kary i warunki oraz właściwości osobiste oskarżonego Sąd uznał, że karą adekwatną i sprawiedliwą oraz zdolną spełnić cele wychowawcze i poprawcze wobec oskarżonego powinna być kara 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z treścią art. 69 § 1 i 2 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary do 2 lat pozbawienia wolności wymierzonej sprawcy, jeśli warunki i właściwości osobiste sprawcy, jego postawa, dotychczasowy sposób życia i zachowanie po popełnieniu przestępstwa wskazują na uzasadnione przypuszczenie, że sprawca nie popełni więcej czynów karalnych. Jednak ustawodawca przewidział w treści art. 69 § 4 k.k., że warunkowe zawieszenie wykonania kary w sytuacji skazania za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. może nastąpić tylko w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Szczególnie uzasadniony wypadek powinien obejmować całość strony podmiotowej i przedmiotowej zdarzenia oraz szczególną sytuację sprawcy. Mogłoby to dotyczyć sprawcy prowadzącego pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości zbliżonym do minimalnego stopnia, a jednocześnie prowadzącego pojazd na bardzo krótkim odcinku drogi.

Oskarżony prowadził samochód w stanie nietrzeźwości przekraczającym ustawowy próg o 40 %, jest zdrowy, w pełni intelektualnie sprawny, nie znajduje się w trudnej sytuacji życiowej lub rodzinnej. Jego sytuacja życiowa należy do normalnych, typowych. Nie ma zatem w niniejszej sprawie możliwości zawieszenia wykonania kary, gdyż nie zachodzą szczególnie uzasadnione względy przemawiające za takim zawieszeniem wykonania kary.

Podsądny umyślnie naruszył reguły bezpieczeństwa ruchu drogowego i zgodnie z treścią art. 42 § 2 k.k. obligatoryjnym jest wobec niego orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Za orzeczeniem tego środka na okres 5 lat przemawia uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego (k.80).

Oskarżony nie ma stałej pracy i uiszczenie przez niego kosztów postępowania byłoby trudne do wyegzekwowania, wobec czego Sąd zwolnił go z obowiązku ich zwrotu.